

Сутринята станалъ докторътъ и казалъ на слугата:

— Иди каки да ми пригответъ закуска. Много съмъ огладнѣлъ.

Слугата се върналъ, ... а Дженеръ лежи мъртавъ на пода.

Така безболезнено умрѣлъ Едуардъ Дженеръ, на 26 януарий, 1823 год., на 74 годишна възрастъ.

Още докато билъ живъ, Дженеръ си избраъ мѣсто за гробъ. Тамъ го и погребали. На гроба му поставили една прекрасна статуя: докторътъ седналь на скамейката и грижливо присажда шарка на едно хубаво момче, седнало на колѣнетѣ му.

Въ този прости образъ е изразенъ трогателно цѣлия скроменъ и великъ животъ на Дженера — единъ отъ най-голѣмите благодетели на човѣчеството.

Близо до гроба на Дженера има стара гробница-камбанария. До покрива тя е обвита съ бръшлянъ и е цѣла потънала въ зеленина.

Дженеръ самъ е посадилъ този бръшлянъ — Кой знае, може би това растение ще обвие нѣкога цѣлата наша камбанария — казалъ той, когато го садилъ.

Пр. X.

